

denne Sag, der har vakt saa stor Opsigt, blev forelagt Rigsdagen. Det er ikke usædvanligt, tværtimod, det er Regelen, at naar der skal foretages et større offentligt Byggeforetagende, faar Rigsdagen Lejlighed til ikke blot at bevilge de nødvendige Penge, men ogsaa at udtale sig om Byggeplanen. Dette Lovforslag fremsætter jeg altsaa i Overensstemmelse med en Skrivelse til Konsistorium af 28. Juli dette Aar, hvori jeg har givet Tilsagn om at ville forelægge Rigsdagen et Lovforslag som det, jeg nu har fremsat i Dag.

Første Viceformand (J. C. Christensen): I Gaar meddelte den højtærede Forsvarsminister, at han agtede at fremsætte to Lovforslag her i Tinget. Ministeren har Ordet for at fremsætte disse to Lovforslag.

Forsvarsministeren (Klaus Berntsen): Under Finanslovens første Behandling er der saavel i Fjor som i Aar blevet af forskellige ærede Medlemmer her i Salen rettet Opfordring til mig om at fremsætte et Lovforslag om Revision af Lodsloven. Lodsvæsenet er en gammel Institution, der gennem flere Aarhundreder har udviklet sig nærmest ved privat Initiativ, og først senere er der foretaget reglementariske Bestemmelser snart for det ene og snart for det andet Lodseri, men den første for alle Lodserier almindeligt gældende Bestemmelse, der er truffen her i Landet, skriver sig fra Forordningen af 27. Marts 1831. Denne Forordning underlagde Admiralitets- og Kommissariatskollegiet Overopsynet med Lodsvæsenet, og Landet blev delt i to Distrikter, der hver bestyredes af en Overlods. Denne Ordning gik over i den nugældende Lodslov af 13. Juni 1879. Det har imidlertid vist sig, at denne Tvedeling af Lodsvæsenets Administration er uheldig og forældet. Med den Forbedring, der er sket i vore Kommunikationsmidler, med den hurtigere og lettere Forbindelse, der er mellem Landsdelene, maa man anse det for naturligt og heldigst, at man ophæver denne Tvedeling og gaar til, at Lodsvæsenet i Danmark bestyres af een Lodsdirektør. Endvidere vil det være forbundet med forskellige Vanskeligheder at bibeholde den nuværende Tvedeling, fordi der træffes ikke saa sjældent om ensartede Forhold forskellig Afgørelse i de to Distrikter, der ikke staa i direkte Forbindelse med hinanden, og det vanskeliggør tidt Ministeriet at føre den nødvendige Kontrol med de Regler, der bruges snart i det ene, snart i det andet Lodsdistrikt.

Jeg anser det derfor for i høj Grad ønskeligt at forandre dette Forhold, saa at man, som Forslaget gaar ud paa, centraliserer den hele Ledelse af Lodsvæsenet under en Direktør og giver ham en Lodsinspektør til Raadighed, som kan fungere i hans Fraværelse, og som kan bistaa ham med at føre Tilsyn med de forskellige Lodserier.

Endvidere gaar Forslaget ud paa at ophæve Lodsinspektørinstitutionen ved Dragør og Helsingør Lodserier. Disse to Lodserier have været store i sin Tid, men Udviklingen har medført, at der har været en rivende Tilbagegang ved disse to Lodserier. Fra 1880 til 1906 har man indskrænket Lodsernes Antal med 30 Personer ved hvert af disse to Lodserier, saa at de nu bestrides af 7 Lodser hvert Sted, og da Lodsernes Virksomhed i Dragør og Helsingør er i den nævnte Tilbagegang, finder jeg, der ikke er Anledning til at opretholde særlige Lodsinspektører paa de to Steder, men anser det for forsvarligt, at Lodserierne bestyres enten af en Lodsoldermand eller en Lodsformand, ligesom Tilfældet er ved forskellige andre Lodserier.

Lovforslaget gaar, som sagt, nærmest ud paa at tilvejebringe en større Centralisation af Lodsvæsenets Administration, men dernæst har jeg ment at burde optage enkelte Ændringer i den nu gældende Lodslov. Der foreslaas saaledes, at der oprettes et Pensionsraad, der skal sætte Lodspersonalet i Stand til ifølge de i Loven fastsatte Regler at øve større Indflydelse paa denne for dem saa vigtige Institution. Endvidere foreslaas det at ophæve en Aarhundreder gammel Bestemmelse, som gaar ud paa, at Stridigheder mellem Skibsfarten og Lodsvæsenet afgøres af Overadmiralitetstretten. Det er en forældet Bestemmelse, og den har ført til, at for et Par Aar siden, da der var Strid med Det forenede Dampskibsselskab, blev denne Tvist afgjort af denne Ret efter de hidtil gældende Bestemmelser, uagtet der fandtes to Assessorer i Retten, som vare Embedsmænd i Ministeriet. Det vakte en hel Del Misnøje, men det var umuligt med de nugældende Bestemmelser at indanke Sagen for Højesteret. Lovforslaget gaar derfor ud paa, at fremtidig maa saadanne Stridigheder kunne appelleres til Højesteret. Fremdeles er der i Lovforslaget medtaget en Forbedring af Fordelingen af Lodsindtægterne ved Københavns Lodseri, og dette Forslag er i nøje Overensstemmelse med Lodsernes egne Ønsker. Endelig er der en lille Bestemmelse i Lovforslaget, som fri-